

Mål T-107/02

GE Betz Inc.

mot

**Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**

”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Äldre figurmärke — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket BIOMATE — Underlåtenhet att inkomma med bevisning på handläggningsspråket vid invändningsförfarandet — Berättigade förväntningar — Reglerna 16, 17 och 18 i förordning (EG) nr 2868/95”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 30 juni 2004 II - 1849

Sammanfattning av domen

- 1. Gemenskapsvarumärke — Prövningsförfarande — Talan vid gemenskapsdomstol — Harmoniseringsbyråns partsställning — Harmoniseringsbyråns rätt att ställa sig bakom sökandens yrkanden samtidigt som den utpekas som svarande — Överklagandenämndernas och deras ledamöters oberoende i funktionellt hänseende (Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 133. 2)*

2. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredjeman och invändningar — Prövning av invändning — Underlåtenhet att inkomma med en översättning av registreringsintyget avseende det äldre varumärket — Skyldighet för harmoniseringsbyrån att meddela den invändande parten — Föreligger inte*
(Rådets förordning nr 40/94, artiklarna 42 och 43, kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, regel 18.2)
3. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredjeman och invändningar — Prövning av invändning — Underlåtenhet att inkomma med en översättning av registreringsintyget avseende det äldre varumärket — Invändningsenhetens rätt att ogilla invändningen*
(Kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, reglerna 17.2 och 20.3)
4. *Gemenskapsvarumärke — Anmärkningar från tredjeman och invändningar — Prövning av invändning — Meddelande från den invändande parten till harmoniseringsbyrån som inte besvarats — Meddelandet kan inte väcka grundade förhoppningar hos den invändande parten*
(Rådets förordning nr 40/94, artiklarna 42 och 43)

1. I ett prövningsförfarande om gemenskapsvarumärken mot ett beslut som antagits av en överklagandenämnd vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) är det inget som hindrar att harmoniseringsbyrån ställer sig bakom ett av sökandens yrkanden eller nöjer sig med att överlåta frågan till förstainstansrätten samtidigt som den, inom ramen för sitt uppdrag, det vill säga att administrera de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om gemenskapsvarumärken, redogör för de argument som den anser att förstainstansrätten kan ha nytta av att känna till.

Även om överklagandenämnderna är en integrerad del av harmoniseringsbyrån och det föreligger en funktionell kontinuitet mellan överklagandenämnden,

granskaren och/eller den behöriga enheten, är överklagandenämnderna och deras ledamöter oberoende i funktionellt hänseende vid utövandet av sina uppgifter. Harmoniseringsbyrån saknar därmed rätt att rikta förelägganden till överklagandenämnderna.

Under dessa omständigheter kan det konstateras att även om harmoniseringsbyrån saknar rätt att väcka talan mot ett beslut som antagits av en överklagandenämnd är den inte därmed skyldig att försvara sådana beslut när de har överklagats eller att yrka att varje talan som väcks mot ett sådant beslut skall ogillas.

Det stämmer visserligen att harmoniseringsbyrån i artikel 133.2 i rättegångsreglerna utpekas som svarande i förfarandet vid förstainstansrätten. Denna omständighet påverkar emellertid inte konsekvenserna av systematiken i förordning nr 40/94 vad avser överklagandenämnderna. Systematiken är sådan att det är mer eller mindre möjligt att besluta om rättegångskostnaderna när det överklagade beslutet ogiltigförklaras eller ändras, oberoende av den ståndpunkt som harmoniseringsbyrån intagit i förfarandet vid förstainstansrätten.

invändning och inbjuder denne att åtgärda dessa. Om bristerna inte åtgärdas skall meddelandet om invändning avvisas.

(se punkt 70)

(se punkterna 32–36)

2. Inom ramen för ett invändningsförfarande mot registreringen av ett gemenskapsvarumärke enligt artikel 42 och följande artiklar i förordning nr 40/94 utgör de rättsliga kraven rörande bevis samt översättningen av dessa handlingar till det språk som används vid invändningsförfarandet materiella villkor för invändningen. Invändningsenheten är därför inte skyldig att underrätta den invändande parten om bristen i form av underlåtenhet att inkomma med en översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena. Den omständigheten att det inte finns någon översättning strider inte mot någon av bestämmelserna i förordning nr 40/94 eller i förordning nr 2868/95 om genomförande av denna förordning, som avses i regel 18.2 i den sistnämnda förordningen, enligt vilken harmoniseringsbyrån meddelar den invändande parten eventuella brister i meddelandet om
3. Regel 17.2 i förordning nr 2868/95 om genomförande av förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärke, enligt vilken bevis till stöd för en invändning skall framställas på handläggningspråket vid invändningsförfarandet eller åtföljas av en översättning till detta språk, motiveras av att det är nödvändigt att iakttas den kontradiktoriska principen och principen om jämlikhet i medel mellan parterna vid ett förfarande mellan parter. Det stämmer att den invändande parten inte är skyldig att tillhandahålla en fullständig översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena. Detta innebär emellertid inte att invändningsenheten är skyldig att vid prövningen i sak av invändningen beakta registreringsintyg som ingetts på ett annat språk än det som används vid invändningsförfarandet. När registreringsintygen inte har översatts till handläggningspråket kan invändningsenheten ogilla invändningen, under förutsättning att

frågan inte kan avgöras på grundval av eventuell annan bevisning som inkommit, i enlighet med regel 20.3 i förordning nr 2868/95.

o

(se punkt 72)

4. Ett meddelande som härrör från intervenienten själv, i vilket harmoniseringsbyrån uppmanas att kontakta intervenienten vid behov av ytterligare upplysningar, vilket inte besvarades av harmoniseringsbyrån, kan inom ramen för ett invändningsförfarande mot registreringen av ett gemenskapsvarumärke enligt artikel 42 och följande artiklar i

förordning nr 40/94 inte jämföras med ett beteende av gemenskapsadministrationen, i förevarande fall Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), vilket har kunnat väcka grundade förhoppningar hos den invändande parten. Berättigade förväntningar kan nämligen inte grundas på ett ensidigt agerande av den part som har dessa förväntningar. För övrigt skulle ett sådant resonemang innebära att invändningsenheten är skyldig att bistå den invändande parten, vilket vore oförenligt med systemet.

(se punkt 87)